

Odmietnutý kráľ

60-0515M, Jeffersonville, IN
(REJECTED KING)

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať ráz prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázni je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v októbri 2012.

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.

Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

odíde. Nech ide domov a je zdravý. Vďaka ti, brat...?...

Ako sa máš? Ó. Hluchota. Nemôžeš vôbec počuť? Jednoducho pomimo dosahu smrteľníka. Si veriaci v Pána Ježiša? Vidím tam nádhernú ženu...?... Budeš znovu navždy mladá. Viem, že chceš teraz žiť na Jeho chválu. Idem rýchlo ku ďalšiemu...?... Tvoj syn... Nemôžeš ho nájsť? Ó, on nemôže byť...?... ranená zármutkom, rozumiem. Drahá sestra, chcem aby si sa dostala tam, kde sa cítiš dobre. Ona počula o tom videní dnes ráno? V poriadku, povedz jej to. No, ona ti povie, čo sa stane práve za tvojím dychom tu, kde ten drahý chlapec na teba čaká. Budeš mladá ako on...?... len...?...

Drahý nebeský Otče, oni bežia beh života. Nezostalo veľa a jej drahý chlapec práve prešiel tú riekku. Ak by sa on len mohol pozrieť naspäť a povedať, „Len pár dní...“ Ona čaká na tú loď, Pane, ktorá ju vezme cez tú hmlu do tej slávnej Zeme. Požehnaj ju, Otče, a poteš jej srdce. Nech to môže byť veľké znovuzjednotenie, tam za tou riekou.

◇◇◇◇◇◇◇◇

Odmietnutý kráľ

(REJECTED KING)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v nedeľu ráno 15.5.1960 v Jeffersonville, IN

1 ...na slávu Pánovu, aby bola na nás dnes privedená skrze službu Slova... A to je... Tento posledný týždeň som sa cítil trochu mizerne, nie presne tak, že som sa cítil mizerne; ale to bola skúška, ktorú som musel podstúpiť, fyzický test; a to je to, čo ste počuli, že som bol v nemocnici. To bolo, pretože som tam išiel, tak som sa nemusel vracat' nazad a tam cez riekku. Vezmete si nadbrušnicu a podbrušnicu a oni musia - každých pár minút, oni sa musia vrátiť a znova to röntgenovať.

2 Ale my sme ich mali podstúpiť (ak ideme do zámoria na misie) každých šesť mesiacov. Brat Roberts a oni, ja myslím, podstupujú svoje každých šesť mesiacov, ale ja som nemal žiadne po dobu štyroch rokov.

3 Ten problém je, že ja jednoducho nemám rád ten ricínový olej. To je tá jediná vec. A oni hovoria, že nie je nič iné, čo by mohli dať namiesto toho, tak ja... Ó, ja som ochorel, keď mi to dali. Viete, povedal som vám v mojom životnom príbehu, ako ma tá vec robí tak chorým a ja to nenávidím užívať. A povedal som svojmu veľkorysému priateľovi, doktorovi, „Ak... Nie je namiesto toho niečo iné?“

A on povedal. „Nemyslím, že je, brat Branham.“

4 Ó, keď tá pani tam s tým vošla, vyzeralo to ako... Možno, že prehánam, ale to vyzeralo ako kvart [kvart-objemová miera a tiež nádoba o objeme takmer 1l-pozn.prekl]. Bolo to... Nikdy som toho toľko nevidel; a ja som si len držal nos a žartoval som, ale nakoniec som to zhltol.

5 Ale teraz, v celej tej skúške a všetkom tom, cez čo som prechádzal, chcem poďakovať Pánovi za dokonalé vyšetrenie. A ja som prešiel na sto percent; môžem ísť hocikam na svete, kde len chcem ísť. Pýtal som sa doktorov, čo boli traja najlepší špecialisti, ktorí, ja myslím v Louisville, a ja som sa ich spýtal, „Som prinajmenej na desať percent neschopný?“

6 On povedal, „Nie si ani trochu neschopný.“ On povedal, „Si dokonale zdravý po všetkých stránkach.“ A ja som Bohu tak vďačný. Od koho iného to mohlo prísť, okrem nášho nebeského Otca, aby to takto bolo. A on povedal, „Tvoje - všetok tvoj obeh ukazuje, že by si mal byť“

mladý.“

7 Povedal, „Tvoje krvné bunky dokonca sa ani nezačali lámať alebo niečo.“ On povedal, „Si vo veľmi dobrom stave, brat Branham.“ A ja som povedal, „Dobre, som tak rád.“

8 A mal som tú výsadu hovoriť, svedčiť každej zdravotnej sestre v tej nemocnici a každému doktorovi o Kráľovstve Božom. A istý doktor, predpokladám, že je tu dnes ráno... A ja rád poznávam, že stále sú na tomto svete dobrí ľudia, skutoční ľudia, ľudia, ktorí ma previedli počas piatich dní cez fyzické vyšetrenia, ktoré by si zrejme vyžiadali tristo dolárov za každé jedno; keď som cez to prešiel, oni povedali, „To je náš príspevok ku dielu Pánovmu, ktoré ty konáš.“ Dokonca ani... Povedali, „Prečo nás privádzaš do rozpakov, keď sa nás pýtaš, či si nám niečo dlžný.“ Povedali, „Len tvoje modlitby za nás.“

9 „A vo vnútri,“ oni povedali, „našli sme niečo emocionálne, čo nevieme porozumieť.“ A oni povedali, „My, nezdá sa, že je... On povedal, „Navonok, nie si nervózny alebo rozrušený,“ ale povedal, „vo vnútri, tam je nejaká emócia, ktorú nevieme porozumieť.“

10 Povedal som, „Ak by ste si sadli sem, len na chvíľu, poviem vám.“ A ja som išiel hovoriť o videniach. To bolo pre nich iné pole. Oni nič o tom nevedia. Povedal som im o Biblii. Potom som im povedal o tom videní, ktoré mi Pán dal jedného dňa a oni plakali ako malé deti - sedeli a plakali. A ja - a oni... Povedal som, „Dúfam, že ma nepovažujete za nejakého náboženského blázna, alebo niečo...“

11 Povedal, „V žiadnom prípade, brat Branham. Verím tomu z celého môjho srdca.“ On povedal, „Ale len jednu vec chcem povedať; ty nechodíš do školy, aby si sa naučil tieto veci“; povedal, „Verím, že ony prichádzajú od všemohúceho Boha.“ A to boli traja z vynikajúcich lekárov v Louisville, tí najlepší, ktorých oni mali. A tak, bol som tak šťastný kvôli tomu, a že viem, že možno mi tam Pán dovolil zasadiť nejaké semeno.

12 Každá zdravotná sestra sa so mnou zhovárala... Raz ráno, keď som vychádzal z röntgenovej miestnosti, povedal som... Pozrel som sa na starú biednu ženu; bola tak chorá. A išiel som ďalej dolu, dolu, až kým som sa ku nej dostal. Myslel som si, že možno zomiera, a ja som povedal, „Chcem sa ťa opýtať otázku, sestra.“

Ona povedala, „Áno, pane?“

Povedal som, „Si kresťanka?“

A ona povedala, „Patrím do (určitej) cirkvi.“

A ja som povedal, „Chcem to trochu objasniť.“

pretože Ty si povedal, že ak mi budú ľudia veriť a budem úprimný, keď sa budem modliť, že ten malý kameň pôjde do toho smrtiaceho bodu. Nech teraz ide, ako ho posielam na jej požiadanie. V Mene Ježiša Krista, nech je tak. Amen.

237 V poriadku, sestra. No, my sme... Nervozita je mimo dosahu doktorov. Oni by ti mohli dať niečo, čo by ťa trochu upokojilo, ale to by ti potom urobilo ešte horšie...?... No, pozri sa, my vychádzame dnes ráno za tým. Vychádzame, aby sme ťa priviedli naspäť. [Prázdne miesto na páske - prekl.] Pane Ježišu. [Prázdne miesto na páske - prekl.] Ja... [Prázdne miesto na páske - prekl.] päť [Prázdne miesto na páske - prekl.] malé kamene, v-i-e-r-a v prak modlitby a ja privádzam naspäť moju sestru z pazúrov tej nervozity...?... poza...?... Privádzam ju naspäť do pokoja a tienistých zelených pastvísk tichých vôd; a ja to robím v Mene Ježiša Krista, Amen...?...

V poriadku. Nie je to svalová dystrofia. Otče Bože, toto malé dievča, sme tak radi, že to nie je svalová dystrofia; ale bez ohľadu na to, čo to je, je to stále v Tvojom dosahu, Pane, a ja prichádzam s malým prakom s vierou v tento prak...?... A ja tlačím tento kameň s celou silou, s ktorou ho len môžem hodiť, v Mene Ježiša Krista, nech udrie to miesto. Nech naša sestra môže byť zdravá. Robím to v mene Ježiša Krista...?...

240 A táto mladá matka a jej malá ratolesť, maličká, ktorú chce stretnúť tam na druhej strane v tej slávnej zemi, o ktorej som práve hovoril. A oni... Tá matka nebude žiť, aby vychovávala túto maličkú. A ani tá maličká nemôže žiť dlho bez Tvojej pomoci, ale ja prichádzam s týmto prakom, so všetkou silou v tom úsilí, že môžem dostať toho nepriateľa. V Mene Ježiša Krista, vrhám to na neho. Oni budú zdraví na slávu Božiu, v Mene Ježiša Krista. Amen...?...

Ó, v poriadku, je to milé. Som rád. No, tá služba bola veľkou službou ukázania na tie...?... Pohorší sa jej...?... Náš nebeský Otče, Satan vyškľobil túto milú matku z dosahu doktorov. Oni môžu len vrhnúť nejaký liek tým smerom, Pane, to len potrhá dookola a dookola a spraví to, že ona sotva bude vedieť, kde sa nachádza, a potom, keď cez to prejde, bude jej horšie. Ale ja prichádzam s týmto prakom viery s kameňom nasmerovaným s priamym namierením do nuly na tom terči. V Mene Ježiša Krista, beriem od nej túto nervozitu na slávu Božiu.

243 Drahý Bože, brat George, ktorý tam prednedávnom ležal a zomieral, ja som videl, čo viera pre neho urobila. On má reumu, Pane. On si uvedomuje, že oni by mu mohli dať nejaký kortizón, alebo niečo, čo by bolo, tak trochu uľahčilo tú bolesť, ale to by nezobralo tú vec preč; tak mi mierime túto modlitbu v Mene Ježiša Krista, nech tá reuma

jednému, ku ktorému len môžem. Dovoľ mi len...“ Rozmýšľal som, ak by Šimon alebo Pavol, niekto z nich, keby prišli a povedali, „Si brat Branham?“

„Áno.“

Položili by svoje ruky na mňa a pozreli by na mňa a povedali, „Dobre, brat Branham, len vykroč von.“ Spravilo by mi to dobre. Bol by som v poriadku, iste. Povedal som... „Chlapče, moja odvaha by hneď vtedy povstala.“

Povedal by som, „Budem v poriadku.“ Tak veru. A sú ľudia, ktorí dnes veria tej istej veci. A to je to, kvôli čomu prichádzam sem dolu, aby som urobil: položiť svoje ruky na vás, prosiť Boha.

230 Chcem ísť ku tomuto malému chlapcovi, sestra, len na chvíľu, tento malý chlapec. Ako dlho je už slepý, sestra? Od narodenia. Ahoj, malý chlapec. Ó, ty si mocný, fajný, malý chlapec. No, len na chvíľu.

Milostivý Bože, pomimo dosahu doktorov, pri narodení tohto malého chlapca, ktorý sa narodil slepý, a on nemôže vidieť, tento krásny, milý, malý chlapec... A nepriateľ, pred tým, ako mal tento človečik šancu v živote, ho vyšklbol poza dosah doktorov. Ale ja idem za ním, dnes ráno, Pane. Tento malý prak modlitby. Dovoľ mi priviesť ho naspäť, Bože. A ja stretávam nepriateľa, diabla, v Mene Ježiša Krista, a ja si nárokujem tohto chlapca pre Boha. Nárokujem si jeho zrak pre Boha a dávam mu naspäť to, o čo ho Satan okradol. Nech to on má v Mene Ježiša Krista, to bude. No, nech je tak.

No, drahá sestra, nemaj ani trošku pochybnosti, že tento malý chlapec bude v poriadku. Chcem, aby si ho priviedla späť sem do zboru a ukázala ľuďom, že on môže vidieť...?... dávam mu jeho zrak v Mene Ježiša Krista...?...

233 Áno...?... Pane Ježišu...?... tento maličký, za ktorého sme priniesli tak veľa modlitieb, ale dnes ráno, ja prichádzam znovu v Mene Ježiša Krista, nesúc tento malý prak, ktorý si mi Ty dal; Ty si mi s týmto pomohol, Pane, skrze Tvoju moc, aby som zobral ten... z úst...?... úst samotnej smrti, na vzbudenie mŕtvych, potom, čo oni boli prehlásení za mŕtvych a ležali tuhí a studení. Prichádzam na tohto nepriateľa, v Mene Ježiša Krista. Tak, priveď ju znovu naspäť do dobrého zdravia. Udeľ to; nech sa tak stane na slávu Božiu.

A za teba bude tiež modlené... Si veriaca? Pane, privádzam ju na dosah tohto malého praku. V Mene Ježiša Krista, nech ju to opustí a nikdy sa nevráti späť. Amen...?... No, ten istý malý prak, ktorý išiel a získal tvoje srdce a získal tvoju dcéru a ...?... Drahý Nebeský Otče, ja idem za tým nepriateľom, používam tento malý prak, ktorý si mi dal,

Povedal som, „Chcem vedieť, či si kresťanka, skutočná kresťanka, že ak by si mala prejsť poza toto more života do tej inej zeme, miluješ Ho?“ Povedal som, „Budeš skutočne spasená?“

A ona povedala, „Áno, pane, budem.“

A ja som povedal, „Nech Boh teda žehná tvoje srdce. Bez ohľadu na to, ktorým smerom fúka vietor, vtedy si v poriadku. Tak dlho, ako to takto ide.“ A ak sa len poobzeráme, stále je veľa skvelých ľudí, ktorí sú ešte stále vo svete.

16 No, dnes som prišiel s videním, ktoré vám porozprávam trochu neskôr, a rád by som najprv hovoril na niečo zo Slova, pretože verím, že Slovo je veľmi dôležité, teraz najdôležitejšie.

A som rád, že vidím Charlieho Coxa a brata, mojich priateľov, ktorí tam spolu stoja - brat... Nemôžem si spomenúť... Jefferies (nemôžem si spomenúť na jeho meno), mnohí z vás iných drahých bratov z Georgie, z rozličných častí krajiny. Môj starý kamarát, Bill, ktorý tu sedí (verím, že to je on) dnes ráno a mnohí... Tí bratia z Georgie tam, tí ľudia, ktorí mi dali tento oblek. Viete, to je jeden z najlepších oblekov, ktorý som kedy nosil. Zdá sa byť tak dobrý. Je naozaj veľmi dobrý a... Znamenáte pre mňa tak veľa. Keď vám poviem, čo sa mi stalo počas týchto zopár posledných dní, uvidíte, prečo si myslím, že to pre mňa tak veľa znamená.

17 No, verím, že ak Pán dovolí, chcem sa tlačiť v tom boji silnejšie ako kedykoľvek predtým v mojom živote, pretože teraz pravdaže zisťujem, že by som dnes mohol zomrieť. To je... Vy neviete. Elektrické kardiogramy a všetko, šestnásť rôznych typov röntgenov, úplná fyzická prehliadka ukázala, že som v dobrom stave, tak normálne, ako nejaká osoba len môže byť, ľudská bytosť na zemi. Tak, ja som za to vďačný. Ale všetky veci, dokonca to všetko, a tak vďačný Bohu, že som, že verím, že On ma stále udržuje vo Svojej službe, to nebolo, že by mi to On trochu predtým ukázal. Vidíte? To ma robí tak šťastným.

18 No, ja si dnes večer myslím... To je v poriadku, či nie? Náš drahý brat, ktorý je nesebeckým človekom, je ním brat Neville. A ak tu niekto z vás bol minulú nedeľu a počul to nádherné posolstvo, ktoré on priniesol, „Džbán oleja,“ to bolo jedno z najvýnimočnejších posolstiev, ktoré som kedy počul, bolo to to, čo brat Neville priniesol skrze Ducha Svätého minulú nedeľu tomuto malému stádočku oviec, ktoré Boh zhromaždil. A ak je to v poriadku, ak sa to bude páčiť Pánovi, a s bratom Neville a týmto zborom, chcem dnes večer znovu hovoriť, začať sériu v pondelok večer, vlastne v nedeľu večer a v stredu večer a ďalšiu nedeľu, sériu toho, čo som študoval...

20 Nemusel som zostať tam v nemocnici, ale oni boli ku mne takí dobrí. Dali mi izbu za asi tretinu ceny a tak som si vzal svoje Biblie, moje knihy, a upravil posteľ a položil som to všetko na kopy a rozložil som si svoje Biblie a veci dookola a skutočne som mal ohromný čas, až kým nepriniesli ricínový olej. Môj dobrý čas prestal rovno tam; vtedy som skončil. Ale, brat Pat, bol som skutočne chorý. Tú vec jednoducho nemôžem znieť. A... Ale mal som dobrý čas počas prvých troch alebo štyroch dní.

Mal som dobrý čas a študoval som knihu Efežanov. Ó, to dáva cirkev dokopy a myslím, že to je nádherná vec.

22 A ak vy... No, ak máte cirkev, do ktorej chodíte, chodte rovno ďalej a stojte na mieste svojich povinností, ale ak nemáte cirkev a radi by ste znova dnes večer prišli a v stredu večer a v nedeľu večer, rád by som dnes večer zobral prvú knihu Efežanom, a v stredu večer druhú kapitolu Efežanom, a budúcu nedeľu tretiu kapitolu Efežanom na postavenie cirkvi do poriadku. Viete, čo mám na mysli, to je umiestnenie na pozíciu, a myslím, že to je budovanie cirkvi.

No, ja nie som... Ja hovorím toto len ku tým, ktorí navštevujú Branhamovu modlitebňu. A ak niekto z vás, drahých bratov... Niektorých z vás poznám, myslím, ktorí máte zhromaždenia. Naši bratia v Sellesburgu a rôzni iní, ktorí majú zhromaždenia. No, pozrite, to sú prebudenecké zhromaždenia. Navštívte tie. Oni sú Kristovi sluhovia, mladí muži, ktorí stoja v medzere, ktorí vychádzajú. Keď dokonca ich vlastná cirkev zaprela pravdu a takéto veci, oni od toho odišli rovno preč a Boh ich povolal do služby.

25 Tak veru, obdivujem muža... Nemôžem si dokonca ani spomenúť na meno toho človeka. Ale on je mladý muž: skvelý, pekne vyzerajúci človek a milá manželka a deti. A brat Junie Jackson mal nejaké zhromaždenia tu dolu, čo je ďalšia úžasná, skvelá trofej Božej úžasnej milosti.

A keď oni majú vo svojich cirkvách prebudenia, chodte rovno ku nim, pretože to je to, čo treba robiť, pretože vy neviete, môže byť, že hriešnik príde ku oltáru a vy môžete byť ovplyvnení, aby ste priviedli tú osobu ku Kristovi, čo bude vašou veľkou odplatou na druhej strane. Toto je len učenie a postavenie cirkvi to poriadku tu v zhromaždení, čo nám spolu pomáha, ako kráčame.

27 No, nezobral som si svoje hodinky, tak niekto bude musieť strážiť čas miesto mňa. Doc mi ukázal, že on jedny má, tak... Môj brat... tak teraz... [brat Branham sa rozpráva so svojím bratom, Edgarom „Doc“ Branhamom - prekl.] Nebudeš mi za to príliš veľa účtovať? V

potom krst. Viem, že to chcete vidieť. A tí, ktorí si želajú byť pokrstení dnes ráno, no, vy dámy, chodte tamto, aby ste sa prezliekli, a vy muži, na túto stranu. A potom, zatiaľ čo sa ja modlím za týchto chorých ľudí, vy sa pripravte na krst. A tí, ktorí teraz...

215 No, dnes večer sa pokúsím mať modlitebný rad, dnes večer, hneď, ako prídem. A my začneme dnes večer v prvej knihe Efežanom. A budeme teraz veľmi šťastní, keď tu budete, ak nemáte zbor, do ktorého by ste išli. Ale ak máte svojho pastora a zbor, potom navštívte svoj drahý zbor, ktorý podporujete. Ak vy, ktorí musíte ísť, a teraz odídete, nech vás Boh žehná. Budte s nami znovu, keď budete môcť. Budeme šťastní, že tu budete.

Treba sa za teba tiež pomodliť, brat? Aký máš problém? Vysoký krvný tlak. No, vy ostatní, zatiaľ čo skloníte na chvíľu svoje hlavy, chceme sa modliť.

Otče, ďakujem Ti dnes za ten malý pastiersky prak, tú modlitbu, ktorá priviedla toho leva na svoje kolená, a ten malý baránok bol vytrhnutý preč od neho a išiel naspäť ku svojej mame a otcovi. Modlím sa za nášho brata. Prosím, aby si ho bezpečne priviedol tiež, Pane. Nech krvný tlak a problémy jeho tela prestanú. Ja idem pre neho, Pane, priviesť ho nazad. V Mene Ježiša Krista, nech sa tak stane. Amen. Nech ťa Boh žehná, brat.

220 Tam dolu vidím ďalšieho malého slepého chlapca. Rád by som ešte niečo povedal. Býval som veľmi chorý, vracal som a myslel som si... Nechcem, aby si toto minul, ak môžeš. Rozmýšľal som, „Bože, čo by som dal, ak by som mohol počuť, že sa niekto vonku zastaví.“

Moja manželka by povedala, „Billy, je tam starý gentleman, ktorý ťa chce vidieť.“ A tu vchádza malý plešatý človek so šedivou bradou na tvári.

On by vošiel a povedal, „Ty si brat Branham?“

Ja by som povedal, „Áno, pane, som.“

„Volám sa Šimon.“ Položil by svoju ruku na mňa a na chvíľu by sa na mňa pozrel a povedal by, „Si veriaci, brat Branham?“

„Áno.“

„Bude to v poriadku.“ Šimon Peter z Biblie... Ako by som si to cenil. On by nemusel povedať veľa, len by položil na mňa svoju ruku. Bolo by to v poriadku.

A potom, čo prišlo ku mne: „Božou pomocou a skrze Božiu milosť, sú tam desiatky tisícov ľudí, ktorí veria tej istej veci, ak by som ku nim prišiel.“ A rozmýšľal som, „Pane, dovol mi dostať sa ku každému

Drahý Otče, leží tu krásna mladá žena, ktorá nikdy nebude môcť chodiť alebo cestovať, ak jej Ty nepomôžeš. Nepriateľ ju dostal; ona je mimo dosahu akýchkoľvek doktorov. Nepriateľ ju tak vyšklbol, až doktor nemohol dokonca nič urobiť. Ale ona nie je mimo Tvojho dosahu, Pane. Ona je rovno tam, kde Ty na ňu môžeš položiť Svoju ruku. Na základe Božieho Slova kladiem svoje ruky na túto mladú ženu a odsudzujem to krvácanie do mozgu; v Mene Ježiša Krista, volám ju naspäť, aby bola znovu normálnou ženou. Ona bude žiť na slávu Božiu. Nech je zdravá, nech vojde a vyjde z tohto zboru ako iní, ktorí prišli, podobne tomuto. Daj chválu Bohu. Nech je tak skrze Ježiša Krista...

205 Ako šednutie jej vlasov, len trochu viac okruhov a ona bude v tej zemi tam, kde som nevidel viac nikoho starého, ale mladých, ale jej milovaní tu sedia a plačú a oni ju milujú. Veľký nepriateľ ju schmatol a šklbal s ňou, mimo možností doktora, bojzlivý lev rakoviny. Bože, ja idem za ňou. Idem ju priviesť naspäť. Zabíjam leva tej rakoviny v Mene neporaziteľného Krista, pre ktorého som ja vyslancom. Nech ju to opustí a nech je zdravá a žije ešte veľa rokov ku cti a sláve Božej, skrze Ježiša Krista, nášho Pána.

No, nebeský Otče, to nie je veľké brnenie, nie naleštená kopija, nie jazyk a slovná zásoba nejakého rečníka, ale s obyčajným malým prakom viery prichádzam pre túto dušu a toto telo, ktorého sa zmocnil ten nepriateľ, rakovina, mimo dosahu doktorov, ale ja prichádzam pre ňu dnes ráno, Pane, prived' ju naspäť do tienistých pastvísk a ku tichým vodám. V Mene triumfujúceho Ježiša, ktorého som ja vyslancom, s neoblomnou vierou verím, že ona bude privedená naspäť, skrze moc tejto modlitby. A nech je to tak, v Mene Ježiša...?... Myslím, že práve teraz bude krst?

Zodvihli by si na chvíľu svoje hlavy? Pastor mi práve povedal, že títo ľudia boli veľmi, veľmi chorí. Oni budú v poriadku. Len nie... Je to v poriadku. Božie zaslúbenie nikdy nezlyháva. Ideme za nimi.

211 Oni majú krst... Sú niektorí ľudia, ktorí musia odísť. Budeme mať dnes večer znovu službu. Je tu niekto, kto nemôže večer prísť, či by ste chceli, aby sme sa teraz za vás pomodlili, ktorí tu nemôžete prísť dnes večer? Prišli by ste teda teraz sem? Vy, ktorí nemôžete prísť večer, budem mať dnes večer viac času na modlitebný rad. Oni musia pokrstiť týchto ľudí.

Máš tam malého chlapca... V poriadku. Áno, brat. Ďakujem ti veľmi pekne. Je to v poriadku, ak to potom trochu prečítam, alebo... Ďakujem ti, pane.

No, ak nám dáte len chvíľku alebo trochu viac, budeme mať

poriadku. No teraz, je to v poriadku. No, nemyslím si, že tá vec je od samého začiatku v poriadku, tak... No, oh, oh, pššš! Robil si to tak? No, to je... Potom tie hodinky išli oveľa lepšie, Doc. Povedal, že si odložil desať pencí na svoje narodeniny, aby spravil, že sa budem cítiť lepšie. Pretože sú dvaja alebo traja, medzi ním a mnou. Tak môžete vidieť, kde som ja na tej ceste. Ale, ó, to mi ani trochu nevadí.

28 No, nebudem hovoriť veľmi dlho. No, ak sú cudzinci v našich bránach, určite vás chceme privítať so všetkým, čo je v našich srdciach. Ste tak vítaní, tu v tomto malom svätostánku. Nemáme veľkú budovu. Je to teraz v pláne vybudovať pre nás, nie veľké miesto, ale len... Tento je už dosť schátraný a my si tu ideme skúsiť vybudovať peknú malú budovu na zhromaždenia, hneď, ako nám to Pán dovolí urobiť. A mnohí z vás, všetci vyvíjate úsilie týmto smerom a my si to istotne ceníme.

29 No, chcel by som, aby ste so mnou prečítali z 1. Samuelovej, z 8. kapitoly, a začali okolo... Začnime od 19. verša, verše 19 a 20, možno, na krátky text, kvôli kontextu. A teraz, ako si to otvárate, a pred tým... Chceme - budeme to čítať a potom sa chceme modliť; a ak by tu boli dnes ráno nejaké potreby a povedali by ste, „Len pamätaj na mňa?“

31 Pri našom poslednom stretnutí - pred dvoma týždňami, alebo troma, keď som mal zhromaždenie... Poviem, okrem iného, zatiaľ čo listujete, teraz začína šieste zhromaždenie v Chautauqa. Očakávame ohromný čas, Middletown, Ohio. Vám, ktorým sa blíži čas dovolení, prídte - a veľký tábor rovno pri rieke, kde bude všetko to, najviac kázaní, koľko ste kedy počuli. Oni sú tam rozložení pri rieke, kazatelia, každé ráno, po celý deň a noc. Tak, oni sú všetci spolu zhromaždení. Je to veľké miesto na stanovanie, oveľa väčšie než Silver Hills - oveľa viac - a potom veľké miesto, tam, kde môžeme umiestniť medzi osem až desať tisíc ľudí, a to je vždy zaplnené. Mávame v Ohio dobrý čas.

32 A starý brat Kidd, za ktorého som sa raz ráno išiel modliť... Všetci si to pamätáte, ako som vám to pred troma týždňami povedal; doktor mu dával dvadsaťštyri hodín života; on vstal a chodil. Citoval Písmo; nejakú pieseň, ktorú nemohol zaspievať. A keď som vošiel a pozrel som sa na neho raz ráno a tá malá šatka prestretá nad ním (odišiel som odtiaľto asi tri alebo štyri hodiny pred tým, tak, aby som sa mohol dostať ku nemu, oni povedali, že on zomrie v ten istý deň: rakovina prostaty.)

33 A jeho drahá milá manželka prala za päťdesiat centov na deň. A začínala pred svitaním a až do večera za päťdesiat centov, aby udržala svojho manžela na poli ako kazateľa. Kázal na dvojtýždňovom prebudení a vybral obeť a vzal si osemdesiat centov. Ale ja som ich raz ráno videl, ako tu sedia, tých dvoch, starý pár - skôr malý pár, sedeli

tu a mal cez plece prevesenú svoj malý šál; a jeden z jeho obrátených, deväťdesiatdva ročný, tak žiarivý a bystrý a letničný až do jadra a sedel tam, viete...

A ja som povedal, „Viete, kvôli čomu tu vy, starí ľudia, sedíte?“

„Čakáme, kým príde tá loď.“ To je všetko.

Ich práca, všetko, čo oni dosiahli; zámer, ktorý oni dosiahli, a oni sú teraz pripravení ísť pre svoju odplatu. A povedal som bratovi Cheive, že - bratovi Kiddsonovi - Kiddovi to ráno, „Ty budeš na zhromaždení v Chautauqua.“

On mi včera zavolať, povedal, „Som, budem tam, brat Branham. Ja budem...“ No, fajn.

37 Mnohí zo zhromaždenia od toho, ako začala moja nová služba... Jeden brat, baptistický brat, ktorý tu stojí, jeho dcéra, tínedžerka, bola trochu spurná a ja som mu povedal, „Dávam ti tvoju dcéru pre Pána Ježiša,“ raz ráno a keď on prišiel domov, ona bola spasená a tá druhá tu dnes ráno má byť pokrstená a ide napred.

A jeden muž, pán Sothmann, môj priateľ z Kanady, jeho svokra zomierala, povedal som, „Nájdeš svoju svokru, keď tam prídeš, zdravú, na svojej ceste k zotaveniu, v poriadku.“ Tak to bolo. A len - ľudia prichádzajú. Je to len vo svojom začiatku, ako sa to hýbe. Ale, ó, my očakávame nesmierne, hojne ponad to všetko. Sme v zlých a posledných dňoch, ale v slávnej hodine.

39 No, máte pripravené svoje Biblie na čítanie? Samuel, 8. kapitola. A sľúbil som Genovi, že môže zostať vzadu pri magnetofóne, do konca tohto... keď sme začínali zhromaždenie.

Avšak ľud nechcel počuť na hlas Samuelov, ale povedali: Nie, ale kráľ bude nad nami.

A budeme aj my jako všetky iné národy, a bude nás súdiť náš kráľ a vyjde pred nami a bude bojovať naše boje.

A Samuel vypočujúc všetky slová ľudu rozpovedal ich Hospodinovi.

A Hospodin riekol Samuelovi: Poslúchni na ich hlas a ustanoviš im kráľa. A Samuel povedal mužom Izraelovým: Id'te každý do svojho mesta.

No, ak by som mal skúsiť vybrať z tohto, dnes ráno, ako by som nazval text na nasledujúcich pár minút, rád by som zvolil z toho text „Odmietnutý Kráľ.“

Stále máme T.L.Osborna a tak ďalej, ktorí stále krmia ovce. Myslím, že brat Osborn zatiaľ nebol medzi Moslimami. Oni tvrdia, že oni sú tak dominantní. Ale my stále máme Boha, ktorý môže vyslobodiť ovcu od leva; môže vyslobodiť ovcu od medveďa.

194 A to mi urobilo dobre, keď viem, že oni to museli napísať a rozpoznať to. Nie, oni si to nemyslia. Oni odchádzajú a obracajú svoj chrbát a povedali, „Všetky tie dni pominuli.“ Tí Moslimovia povedali, „Celá Biblia je minulosťou. Vy všetci sa mýlite. Vy uctievate človeka. Človeka, ktorý zomrel, a jeho meno bolo Ježiš a On zomrel pred mnohými rokmi a neexistuje niečo také ako to, že On je vzkriesený.“ Ale oni to nemohli povedať na zhromaždení v Durbane.

On tam stál a robil tú istú vec, ktorú On robil, dokázal im to. No, dokonca denominácie musia prísť naspäť... Tá istá osoba, ktorá to napísala, a povedala mi, že si musím prekontrolovať a preveriť svoje učenie ohľadne Biblie, bola tá istá, ktorá to napísala v ich novinách. Boh spraví, že oni Ho budú aj tak chváliť, bez ohľadu na čokoľvek. Je to tak. On spôsobí, že oni Ho budú aj tak chváliť.

197 Máme tu malé choré dievča, ktoré tu sedí. Je to tvoje dieťa? Čo ju trápi, sestra? Pani? Krvácanie do mozgu, [Brat Branham sa zhovára s matkou postihnutého dieťaťa - prekl.] Ó... V auguste má štyri roky? Ó, on je z Marengo, alebo niekde tam dolu? Paoli. Je toto dievča...?... Je len jedna vec, matka, môže...?... zachráni to dievča. To je Boh. Ty to vieš. Ó, som kvôli tomu tak rád. Bol si dolu a modlil si sa za ňu, brat Neville? Keď brat Neville išiel dolu a modlil sa za ňu, jej sa polepšilo. Stále máme pastierov, ktorí vedia podať ovčiu stravu.

199 Čo ťa trápi, drahá sestra, ktorá tam sedíš v tom kresle? Ty. Rakovina. No, ak sa vás len niečo opýtam, možno rovno tu. Koľkí tu boli uzdravení z rakoviny, zdvihnite svoju ruku? Pozri sa sem, sestra.

Boh je Lekár. My to vieme. Ak by som ti povedal, že by som mohol ísť tam a odobrať to krvácanie od toho dievčaťa a uzdraviť ju, povedal by som zle. Alebo, že by som mohol zobrať preč tú rakovinu od tej ženy... Ale ja viem jednu vec: bol tam medveď, rakovina, nádor, slepota a dokonca jedného dňa, smrť schmatla niektorú z Božích oviec. A ja som vyšiel s mocou Božou; zabil som ho a priviedol tú ovcu nazad. Je to tak. A my dnes ideme napred, nie s niečím veľkým, tým a tým. Ja idem napred s malým prakom modlitby, to ju privedie naspäť. Veríš tomu, však, sestra? Ty veríš tiež, však, sestra?

203 Koľkí z vás veria z celého svojho srdca? No, skloňte svoje hlavy, zatiaľ čo sa pôjdem modliť. [Brat Branham opúšťa pódium, aby sa modlil za chorých – prekl.]

by to v poriadku? Jeden z popredných časopisov v krajine... Billy Graham: „Dr. Billy Graham pozvaný ku Moslimom.“ Na titulnej strane Afrikaans Times, 15. februára 1960. Pisateľ toho článku, ktorý bol moslimom (mohamedánom), si myslí, že zázraky by mali nasledovať kázanie Kristovho Evanjelia, ktorý je ten istý včera, dnes a naveky. Citujeme: Je to to, čo Kristus zaslúbil Svojim nasledovníkom, keď povedal, „Ten, kto verí vo Mňa, skutky, ktoré Ja činím, on bude tiež činiť; dokonca väčšie než tie bude činiť.“ Robila cirkev niekedy tie skutky, ktoré... tie atribúty Krista v Biblii; môže to robiť dnes? Môže niektorá z tých cirkví rozlíšiť...?... vykonať hoci polovicu zázrakov, ktoré vykonal Kristus? Nehovoriac o väčších skutkoch. Môžeš ty, ako známa osobnosť, advokát Kresťanov, vstať, aby si vzkriesil mŕtveho do fyzického života? Môžeš kráčať po moriach? Môžeš uzdraviť chorého a dať slepému zrak? Či to nie je podľa hore zmieneného, predstaveného tým Mohamedánom, blud? Alebo ustanovené... Alebo je to skúška Kristom, veci, ktoré nasledujú ako je to vyhlásené niekde vo vašej viere?

190 V tom moslimskom článku je evidentne jedno zlé vyhlásenie za druhým. Oni tohto Moslima znevážili, ale on mal pravdu. Ale tu je to, čo oni museli povedať. „Najlepšia odpoveď, ktorá existuje, je čítať Bibliu a poznať Korán. Korán trpel tým, že bol porovnávaný. Ten nárok Mohamedanizmu je výnimočný a predbieha Kresťanstvo, lebo ono je len čisto b-o-m-b-a-s-t-i-c-k-á bombastická,“ predpokladám, „predstava.“ Napriek tomu sa pisateľ dotkol zásadných bodov, ohľadne zázrakov, patriaciach cirkvi. Ale, tu znovu pochybujeme v pisateľovu úprimnosť. Pretože kto mohol poukázať a prieť sa o zázrakoch učených skrze reverenda Williama Branhama pred Moslimami v Južnej Afrike, keď ich desaťtisíc prijalo Krista ako Spasiteľa pod službou Williama Branhama v Durbane, Južná Afrika, a inde po celom svete, alebo T.L.Osborn vo Východnej Afrike. Pravdaže, my stojíme na sto percent za Billy Grahamom. Hovorili sme o tej otázke, ktorá nemá žiadnu hodnotu – tento bod tej otázky nemá žiadnu hodnotu.“

192 Ale v uprostred toho všetkého, on mi povedal, že my sme fanatici; že nevieme, čo robíme. Oni museli svedčiť vo svojich vlastných novinách, že Boh to jednako urobil. Boh je práve toľko Bohom, koľko Ním vždy bol. Možno, že si nemyslíte, že oni tomu neveria; oni to nevidia. To nie je skryté; nedeje sa to v kúte. A stovky tisíc ľudí, ktorí tam sedeli, to videli. Keď oni uvideli toho chromého chlapca, ktorý tam prišiel, Duch Svätý mu povedal o jeho živote a veciach, a čo sa stalo, a tam a videli desaťtisíc Moslimov, ako si ľahli na zem a prijali Ježiša Krista ako osobného Spasiteľa...

41 Bol to čas, ako vo všetky iné časy, že ľudia nikdy nechceli, aby ich Boh viedol. Oni chceli svoj vlastný spôsob vedenia. A tento príbeh, dnes ráno... A keď pôjdete do svojho domu, bolo by to pre pre vás dobré si to celé prečítať. Bolo to vo dňoch Samuela, muža Božieho, proroka. A on bol jednoduchý muž a dobrý muž: ctený, s dobrou povestou, verný a čestný s ľuďmi, nikdy ich nepodvádzal a nehovoril im nič iné, len priamo TAK HOVORÍ PÁN.

42 Ale tí ľudia prišli na miesto, kde chceli zmeniť tento program. Oni sa dívali na Filištínov a Amalekitov, Amorejov, Hetejov a tie ďalšie národy sveta a videli, že oni majú kráľov, ktorí nad nimi vládli a panovali a viedli ich a bojovali ich boje a tak ďalej. A zdalo sa, že Izrael chcel byť ako títo králi a ako títo ľudia.

Ale to nikdy nebolo, v žiadnom veku, že Boží zámer s Jeho ľuďmi by bol, aby konali ako ľudia toho sveta, alebo, aby boli ovládaní alebo kontrolovaní ako ľudia toho sveta. Boží ľud je a vždy bol, zvláštnym ľudom, odlišným ľudom, vyvolaným, oddeleným, úplne odlišným v ich konaní, v ich spôsoboch, v ich spôsobe života, než ako boli ľudia toho sveta. Ich chuť po veciach a celé ich odenie bolo vždy proti veciam, po ktorých túžili ľudia toho sveta.

44 A ľud Izrael prišiel ku Samuelovi a povedali, „No, ty starneš a tvoji synovia nechodia po tvojich cestách. (Pretože oni neboli verní ako Samuel; oni brali úplatky a peniaze.)“ A oni povedali, „Samuel, tvoji chlapci nie sú takí ako ty, tak my chceme, aby si išiel a vyhľadal nám kráľa a pomazal ho a učinil nás takými ľuďmi, ako je zvyšok ľudí toho sveta.“

A Samuel sa im snažil povedať, že to nebude fungovať. On povedal, „Ak to urobíte, tá prvá vec, viete, zistíte, že on povolá všetkých vašich synov z vašich domov a urobí z nich vojakov, aby behávali pred jeho vozmi a nosili brnenia a kopije. Nie len to, ale on povolá vaše dcéry, aby ich urobil pekárkami chleba a vezme ich preč od vás, aby krmili tú armádu.“ A povedal, „Okrem všetkého toho, on od vás bude brať nejaké dane z vášho zrna a zo všetkých vašich výnosov. On to všetko zdaní, aby urobil nejaké vládne dlhy a tak ďalej, ktoré musia byť zaplatené.“ On povedal, „Myslím, že vy všetci robíte chybu.“

Ale keď ľudia povedali, „Ale my stále chceme byť ako ostatní ľudia.“...

46 Je niečo na mužoch a ženách, že oni túžia byť jeden ako druhý. A bol len jeden Muž, ktorý kedy žil na zemi, ktorý bol naším Príkladom, a to bol Ten, ktorý za nás všetkých zomrel, náš Pán a Spasiteľ, Ježiš

Kristus. On bol tým dokonalým príkladom toho, čo by sme mali byť: vždy vo veciach Otca a činiac to, čo je správne.

47 A bez ohľadu na to, ako veľmi sa Samuel snažil presvedčiť ľudí, oni stále chodili za ním dňom i nocou, „My chceme kráľa. My chceme človeka. My chceme človeka, o ktorom môžeme povedať, „Toto je náš vodca.“ A to nikdy nebola vôľa Božia. To nikdy nebola vôľa Božia, alebo nikdy nebude vôľa Božia pre človeka, aby vládol jeden nad druhým. Boh vládne nad človekom. Boh je Vládca, náš Kráľ. A to je veľmi, veľmi blízka paralela dneška, pretože sa zdá, že človek má stále tú istú myšlienku. Zdá sa, že nie sú schopní to uchopiť, že Boh vládne nad človekom, namiesto vlády človeka nad človekom.

Tak oni si vybrali muža menom Saul, ktorý bol synom Kíša. A on bol povestným mužom, cteným mužom. Ale on presne vyhovoval tým ľuďom, pretože on bol veľký, vysoký človek urodzenej postavy. Písmo povedalo, že on bol o hlavu a plecica vyšší, než ktorýkoľvek muž v Izraelovi. On vyzeral ako kráľ a bol pekný v tvári. On bol brilantný a mimoriadny človek.

51 No, to je ten druh človeka, ktorého si ľudia dnes radi vyberajú. Nezdá sa, že ľudia sú uspokojení so spôsobom, akým Boh umiestnil svoju cirkev, aby bola ovládaná a kontrolovaná Svätým Duchom. Oni chcú niekoho, nejakého človeka, nejakú denomináciu, nejakých určitých ľudí, ktorí by vládli nad cirkvou, ktorí nie sú schopní vložiť sa úplne do Božej ruky, aby boli duchovní natoľko, aby boli vedení Svätým Duchom. Oni chcú niekoho, kto by za nich vykonával ich náboženstvo, niekoho, kto im povie, ako to robiť a všetko ohľadne toho. Tak, zdalo sa, že tento človek pasuje presne na toto miesto, pretože on bol veľmi intelektuálnym človekom.

A to je celkom ako dnes. My si tiež radi vyberáme takých ľudí, aby vládli nad našimi cirkvami, aby ovládali cirkev Božiu. Nie že by som musel niečo proti tomu povedať, ale len poukázať, že to nie je, nebolo a nikdy nebude vôľa Božia, aby to tak bolo. Boh má vládnuť nad svojimi ľuďmi, aby vládol nad každým jednotlivcom.

54 Potom nachádzame, že tento syn Kíšov, veľký muž, a jeho postava a jeho... Zdalo sa, že on pasuje tým ľuďom, že jeho rúcho na ňom bude vyzeráť skvelo a tá koruna na jeho hlave, takto a ponad všetkých ostatných ľudí, ako on kráčal, že by to bolo skutočným prínosom pre izraelské kráľovstvo. Pretože tí ostatní králi, tých iných národov, by si pomysleli, „Pozrite, čo je to za človeka.“

Ako by oni mohli ukázať svojim prstom a povedať, „Pozrite sem, akého máme znamenitého kráľa. Pozrite, aký znamenitý muž je nad

sestra, tam na tej druhej strane toho dychu to už nie je. Ja verím, že to je absolútne v tejto miestnosti. To je len dimenzia, v ktorej žijeme; toto je len porušenie, v ktorom teraz žijeme. „Tvoja vôľa vo mne, Pane, nech je Tvoja vôľa.“ Modli sa, zatiaľ čo sa modlíme spolu.

181 Úctivo, Pane, na základe Tvojho Slova a Tvojho Svätého Ducha, my sme tak radi, že vieme, odkiaľ pochádza naše narodenie. Sme radi, že sme sa narodili nie z vôle človeka, ani z vôle tela, ale z vôle Božej. A my sa dnes modlíme, Otče, aby títo, ktorí teraz prosia za odpúšťajúcu milosť, aby Tvoj Duch urobil tú prácu, Pane. Nemám žiaden spôsob, ako by som to urobil. Som len človek, ďalší syn Kíšov. Ale my potrebujeme Teba, Duchu Svätý. Bože, dovoľ mi byť ako Samuel, ten, ktorý hovorí pravdu Slova. A ty si to až doteraz potvrdzoval a ja verím, že Ty budeš pokračovať tak dlho, ako Ti budem verný.

Nech oni všetci teraz príjmu Večný Život, Otče. Nech tento deň nikdy od nich neodíde. V tej hodine, keď oni prídu, aby opustili tento svet, to, čo som im práve povedal, otvor do reality. A ako tu my, smrteľníci, dnes sedíme, dívame sa na naše hodinky, rozmýšľame o našej večeri, o zajtrajšej práci, o starostiach a námahách života, oni tam nebudú. Oni sa všetky vytratia. Nebudú tam žiadne starosti: jedna veľká radosť večnosti. Daj im ten druh Života, Otče, každému. A nech... Prosím Ťa o toto, Otče, aby každá osoba, ktorá je tu dnes ráno, ktorá ma počula rozprávať o tom videní, nech stretnem každého jedného z nich na tej druhej strane. Hoci tu môžu byť mužovia, ktorí by so mnou nesúhlasili, a tiež ženy, ale, Otče, nikdy nedovoľ, aby to stálo v našej ceste. Nech ich stretneme tam a nech pobežia tiež a my objímeme jeden druhého, volajúc, „Náš vzácny brat.“ Nech je to tak, ako to bolo ukázané tam, Pane, pre každého. Všetci, ktorých som miloval, a ktorí milovali mňa. Modlím sa, aby to tak bolo, Pane. A ja ich všetkých milujem. Nech sa ukážu, Otče. Ja im teraz ponúkam večný život. Nech oni urobia svoju časť tým, že to príjmu. Pretože to prosím v Ježišovom Mene. Amen.

186 Máme len chvíľu na to, aby sme sa modlili za chorých. Vidím, že tu máme malé choré dievča a pani na vozíčku. No, moji najdrahší bratia, sestry, prosím, neporozumejte ma zle. Ja neviem, čo sa stalo. Nevie, čo sa stalo. Ale, Bože, keď ja zomriem, dovoľ mi ísť naspäť tam. Len mi dovoľ ísť na to miesto, to je to, kde chcem byť, kdekoľvek to bolo. Nesnažím sa byť Pavlom, ktorý bol vytrhnutý do tretieho neba. Ja to nehovorím. Ja verím, že On sa len snažil povzbudiť, snažiac sa dať mi trochu niečoho, čo ma potlačí ďalej do mojej novej služby, ktorá prichádza.

188 Bolo by to neúctivé, ak by som tu na chvíľu niečo prečítal? Bolo

poza oponu času: žiadne utrpenie medzi nimi ani nikdy nemôže byť, žiadna choroba, nič, len dokonalosť, a to je len jeden dych medzi tým, čo je tu, a tam, od staroby do mladosti, z času do večnosti, z obáv o zajtrajšok a smútku včerajška, až do prítomného času večnosti v dokonalosti.

Modlím sa, Bože, aby si požehnal každú osobu, ktorá je tu. Ak by tu boli takí, Pane, ktorí Ťa nepoznajú ako lásku... A skutočne, Otče, nič nemohlo vojsť do toho svätého miesta, bez toho druhu lásky, toho nového narodenia, byť znovuzrozený. Duch Svätý, Boh je láska. A my vieme, že to je pravda. Bez ohľadu na to, či našou vierou hýbeme vrchmi, či sme urobili veľké veci, stále, bez toho by sme sa nikdy nemohli vyštverat' po tom veľkom rebríku tam do toho miesta. Ale s tým, to nás dvíha ponad tieto zemské starosti.

Modlím sa, Otče, aby si požehnal tých ľudí tu, a aby každá osoba, ktorá ma počula dnes ráno povedať túto pravdu, aby si Ty bol mojím Svedkom, Pane, ako Samuel za dávnna, „Či som im niekedy povedal niečo v Tvojom Mene, čo by nebola pravda?“ Oni sú sudcami. A ja im teraz hovorím, Pane, že Ty si ma zobral do tej zeme. A Ty vieš, že to je pravda. A teraz, Otče, ak je tu niekto, kto Ťa nepozná, nech toto je tá hodina, v ktorej oni povedia, „Pane, polož do mňa vôľu, ktorá bude Tvojou vôľou.“ Udeľ to, Otče.

176 A teraz, vy so svojimi sklonenými hlavami, zodvihli by ste svoje ruky a povedali, „Modli sa za mňa, brat Branham. Za Božiu vôľu vo mne.“ No, zatiaľ čo ste rovno tam, kde ste, skutočne nežne, prečo len nepoviete Otcovi, „Bože, vo svojom srdci, dnes, zriekam sa všetkých vecí toho sveta; zriekam sa všetkého, aby som Ťa miloval a slúžil Ti po celý svoj život. A ja chcem, odo dneška a ďalej, nasledovať Ťa podľa každej časti Tvojej Biblie.“ Ak si nebol pokrstený Kresťanským krstom, „Ja budem pokrstený, Pane. Ak som neprijal Ducha Svätého...“ ty vieš, kedy si Ho prijal. To ti dá; to ti dá tú istotu a lásku, ktorú potrebuješ. Ó, možno si konal odlišne - mal si senzácie ako, že si mohol kričať alebo hovoriť v jazykoch, čo je dobré, ale ak tam nie je tá Božská Láska... Verte mi teraz.

Povedz, „Pane, umiestni do môjho srdca a mojej duše ten dotyk Tvojho Ducha, aby som mohol milovať a ctíť a mať Božskú Lásku vo svojom srdci dnes, aby si ma mohol zobrať do tej zeme, keď ma opustí môj posledný dych.“ Zatiaľ, čo sa modlíme, modli sa teraz sám. Svojím vlastným spôsobom, modli sa. Pros Boha, aby to pre teba urobil.

Milujem vás. Milujem vás. Vy, drahí šediví mužovia, ktorí tu sedíte, ktorí ste ťažko pracovali a živili malé deti. Vy, biedne staré mamy, ktoré ste utierali slzy z ich očí, dovoľ mi uistiť ťa o tomto, drahá

nami.“

A je to smutné povedať, ale aké je to pravdivé ohľadne cirkvi dnes. Oni radi povedia, „Náš pastor nie človekom obmedzeným na mysl; on je znamenitým človekom. On absolvoval Hartford alebo nejakú veľkú školu teológie. On má štyri tituly odtiaľ a odtiaľ, a on je veľmi dobrý zmiešavač medzi ľuďmi.“ To všetko môže byť v poriadku a môže mať svoje miesto, ale Boží spôsob pre Jeho cirkev je, aby bola vedená Svätým Duchom a skrze Jeho Ducha. Ale oni radi hovoria, že, „My máme túto veľkú denomináciu, do ktorej patríme. My sme začali tam v dávnych dňoch tých priekopníkov, keď sme boli v menšine, len veľmi málo ľudí. A teraz sme tak narástli až na miesto, že sme medzi najväčšími denomináciami, aké len sú. Máme najlepšie školy a najlepšie vzdelaných kazateľov. Máme najlepšie oblečené zástupy a najintelektuálnejší ľudia z mesta navštevujú našu denomináciu. A dávame na charitu a robíme dobré skutky a všetko takéto...“; a vôbec nič, Bože nedovoľ, aby som povedal jedno slovo proti tomu, pretože to je všetko dobré; ale stále to nie je vôľa Božia, že človek by mal vládnuť nad človekom.

57 Boh poslal na deň Letnic Ducha Svätého, aby vládol v ľudskom srdci a panoval v jeho živote. To nebolo tak zamýšľané, aby človek vládol nad človekom. Ale my to radi tak hovoríme.

Je to taká výnimočná vec, keď môžeme povedať, že my patríme do takej veľkej organizácie: „Si kresťan?“-- to je to, ako som prišiel ku tomuto textu. Keď som bol v nemocnici a niekoho som sa spýtal, „Si kresťan?“

„Ja patríam do toho a toho.“

„Si kresťan?“

„Ja patríam do toho a toho.“

A prišla zdravotná sestra ku posteli, kde som si čítal Bibliu, a ona bola novou ošetrovateľkou na tom poschodí a povedala, „Ako sa máte?“ Povedala, „Myslím, že ste reverend Branham, ste tu na kontrole fyzického stavu.“

Povedal som, „Áno, som.“

A ona povedala, „Môžem vám potrieť chrbát, aby ste sa cítili trochu lepšie, alkoholom?“

A povedal som, „Môžete.“ A zatiaľ, čo mi natierala chrbát, povedala, „Do akej cirkevnej denominácie patríte?“

A ja som povedal, „Ó, ja patríam do tej najstaršej denominácie, aká len existuje.“

A ona povedala, „Čo je to za denomináciu?“

Povedal som, „To je tá, ktorá bola zorganizovaná pred tým, ako svet bol kedy zorganizovaný.“

„Ó,“ ona povedala, „čo... ja nemyslím, že poznám tú...“ Povedala, „Ja patríam do určitej cirkvi. Je to tá organizácia?“

Povedal som, „Nie, madam. Ona bola len asi pred dvesto rokmi, tá organizácia. Ale táto organizácia začala, keď ranné hviezdy spolu spievali a synovia Boží kričali od radosti, „Keď oni videli prichádzať Spasiteľa, aby vykúpil ľudstvo.“

67 A ona mi prestala natierať chrbát a ja som takto zhrbený, aby tá pani mohla natierať (a ona bola tu z blízkosti Corydonu) a my sme sa zhovárali a ona povedala, „Pane, ja som vždy verila, že ak Boh bol kedy Bohom, On je stále Bohom dnes, práve tak, ako bol za dávnych dní.“ Ona povedala, „Hoci to moja cirkev rozhodne zapiera, ale ja verím, že to je pravda.“

A ja som povedal, „Mladá pani, nie si ďaleko od Kráľovstva Božieho.“

Ona povedala, „Ak On bol kedy Uzdraviteľom, či nie je On stále Uzdraviteľom?“

Povedal som, „On pravdaže je, moja sestra.“

69 Ale človek chce vládnuť a vládnuť nad človekom; a človek chce človeka, aby nad ním človek panoval. On nechce, aby Boh nad ním panoval.

Tak tento syn Kíšov (menom Saul) bol práve odpoveďou na to, čo oni chceli. Veľký impozantný muž a... Ó, on ich mohol viesť do ich bojov a tak ďalej. Ale stále to nebol Boží spôsob, ako činiť veci. Boh chcel Svojho verného starého proroka, aby ich smeroval a hovoril im Jeho slová.

71 No, dnes, v našom veľkom cirkevnom veku, v ktorom žijeme, myslím si, že my... a verím tomuto z celého môjho srdca, že sme odišli presne opačne od toho, do čoho nás Boh určil, aby sme robili.

Posledné slová nášho Spasiteľa boli v Markovi 16, On povedal:

***Id'te po celom svete a kážte evanjelium každému stvoreniu!
Ten, kto uverí a pokrstí sa, bude spasený; a kto neuverí,
bude odsúdený.***

***A uverivších budú sprevádzať tieto znamenia: v mojom
mene budú vyháňať démonov, budú hovoriť novými jazyky,***

posledným dychom je tá najslávnejšia vec, ktorú ste kedy... Nie je žiaden spôsob, ako to vysvetliť. Žiaden spôsob; nedokážem to urobiť. Ale čokoľvek robíte, priatelia, odložte nabok všetko iné, až kým nedostanete dokonalú lásku. Príďte do bodu, že môžete milovať každého, každého nepriateľa, všetko ostatné. Tá jedna návšteva urobila zo mňa iného človeka. Nikdy, nikdy nemôžem byť tým istým bratom Branhamom, ktorým som bol.

169 Či sa lietadlá kymácajú, či blýskajú blesky, či majú špióni na mňa namierenú zbraň, čokoľvek to je, na tom nezáleží. Budem sa tlačiť v tom boji skrze milosť Božiu, zatiaľ čo kážem Evanjelium každému stvoreniu a každej osobe, ktorej môžem, presviedčam ich k tej nádhernej zemi tam na druhej strane. Môže sa to zdať ťažké; môže to vyžadovať veľa sily.

Neviem, ako dlho ešte. My nevieme. Telesne hovoriac, odo dňa môjho vyšetrenia, povedali, „Máš ešte dvadsaťpäť rokov intenzívneho, dobrého života. Si pevný.“ To mi pomohlo. Ale, ó, to nebolo to. To nie je to. To je niečo tu vo vnútri. Toto porušiteľné musí obliecť neporušiteľnosť; toto smrteľné musí obliecť nesmrteľnosť.

171 Môžu povstať synovia Kíša. Mám... Všetky tie dobré veci, ktoré oni robia, nemám nič zlé, čo by som proti tomu povedal: dávať chudobným a na charitu. A pamätáte sa, Samuel povedal Saulovi, „Ty budeš tiež prorokovať.“ A mnohí z tých mužov sú veľkí mocní kazatelia, môžu kázať Slovo ako archanjeli, ale stále to nebola Božia vôľa. Boh mal byť ich kráľom. A brat, sestra, nechaj Duchu Svätého, aby ťa viedol. Skloňme na chvíľu naše hlavy.

Je mi smutno za Domovom a som sklúčený a chcem vidieť Ježiša,

Rád by som počul to sladké zvonenie zvonov.

To by osvietilo môj chodník a pominul by všetok strach;

Pane, dovoľ nám pozrieť sa poza oponu času.

Pane, dovoľ mi pozrieť sa poza oponu smútkov a strachu;

Dovoľ mi vidieť tú slnečnú jasnú klímu.

To by posilnilo našu vieru a všetok strach by pominul;

Pane, dovoľ mi pozrieť sa poza oponu času.

172 Som si istý, Pane, ak by sa tento malý zbor len mohol pozrieť

súdený podľa toho Slova, ktoré si nám kázal. A potom, ak budeš v tom čase prijatý, čo budeš,“ a povedali, „potom nás predstavíš Jemu ako trofeje tvojej služby.“ Povedali, „Ty nás povedieš ku Nemu a my všetci spolu pôjdeme naspäť na zem, aby sme žili naveky.“

Povedal som, „Či sa teraz musím vrátiť naspäť?“

„Áno, ale stále sa tlač napred.“

160 Pozrel som sa a mohol som vidieť tých ľudí, tak ďaleko, ako som len mohol vidieť, stále prichádzali, chceli ma objat', kričali, „Náš drahý brat.“

Práve vtedy ten hlas povedal, „Všetko, čo si kedy miloval, a všetko, čo kedy milovalo teba, Boh ti tu dal.“ A ja som sa pozrel a tu prišiel môj starý pes, vykračoval si hore. Tu prišiel môj kôň a položil si svoju hlavu na moje plece a zaerdžal.

Povedal, „Všetko, čo si kedy miloval, a všetko, čo kedy milovalo teba, Boh ich dal do tvojich rúk, skrze tvoju službu.“

A ja som cítil, že opúšťam to nádherné miesto. A pozrel som sa dookola. Povedal som, „Si hore, drahá?“ Ona stále spala a ja som rozmýšľal, „Ó, Bože, ó, pomôž mi, ó, Bože. Nikdy mi nedovoľ urobiť kompromis ani s jedným slovom. Dovoľ mi zostať rovno na tom Slove a kázať Ho. Nestarám sa, čo príde, alebo čo ide, čo ktokoľvek robí, koľko Saulov... synov Kíša povstáva, koľko tohto, toho, alebo niečoho iného, dovoľ mi, Pane, tlačiť sa do toho miesta.“

164 Všetok strach zo smrti... Hovorím toto dnes ráno so svojou Bibliou pred sebou. Mám tu malého štvorročného chlapca, aby som ho vychoval. Mám deväťročnú dievča a tínedžerku, za ktorých som vďačný, ktorí sa obrátili na cestu Pánovu. Bože, dovoľ mi žiť, aby som ich vychovával v napomínaní Pánovom. Ponad to, zdá sa, že ku mne kričí celý svet. Deväťdesiatročné ženy a muži a každého druhu, „Ak by si nešiel, my by sme tu neboli.“ A, Bože, dovoľ mi tlačiť sa v tom boji. Ale ak to príde ku smrti, už viac nie som... Bola by to radosť; bolo by to potešenie vojsť z tohto porušenia a hanby.

Ak by som tam mohol dosiahnuť sto miliárd míľ vysoko, taký štvorcový blok, a to je dokonalá láska. Každý krok tejto cesty sa zužuje, až kým sa dostaneme dolu, kde sme teraz. Bol by to len tieň porušenia. To niečo malé, čo môžeme okúsiť, a cítiť, že niekde je niečo, čo nevieme, čo to je.

Ó, môj vzácny priateľ, môj milovaný, moji drahí toho Evanjelia, moje splodené deti pre Boha, počúvajte ma, svojho pastora. Vy... Želám si, aby bol nejaký spôsob, aby som vám to mohol vysvetliť. Nie sú na to slová. Nemohol by som ich nájsť. Nedajú sa nájsť nikde. Ale poza týmto

hadov budú brat', a keby vypili niečo smrtonosné, neuškodí im; na chorých budú vzkladať ruky, a budú sa mať dobre.

72 Nie je žiadny človek; žiadny syn Kíšov, alebo nikto iný to nemôže vyprodukovať pomimo vodcovstva Ducha Svätého. Ale my sme vytvorili školy; vytvorili sme semináre a urobili organizácie, aby sme uspokoili a vyzerali ako zvyšok toho sveta. No, Duch Svätý zvykol byť Vodcom v tomto národe. Tento národ zvykol byť ovládaný, tam, keď oni spísali Deklaráciu nezávislosti a tam bola jedna extra stolička. V mojej mysli nie je žiadna pochybnosť, že Syn Boží sedel pri tom stole, keď bol tento národ založený na princípoch slobody náboženstva a slobody všetkého a na základe Božieho večného Slova. Ale my sme to porušili. Politika, my sme si zvolili človeka kupovaním a predávaním a falošnými sľubmi, až je náš národ a naša politika a naša demokracia tak znečistená, až je to pretkané s komunizmom a všetkými druhmi izmov.

75 A veľakrát voláme po modlitebných zhromaždeniach, keď sa stretáva liga národov, alebo aby mali zasadnutia. A nedávno v jednom ohromnom čase nezaznela ani výzva na modlitbu. Ako si kedy vyjasníme rozdiely bez modlitby? Ako môžeme kedy na celom svete očakávať, že niečo urobíme bez vodcovstva Ducha Svätého?

Ale dovoľte mi toto povedať s láskou a rešpektom ku nášmu národu a ku jeho vlajke a ku republike, pre ktorú ona stojí: my sme odmietli nášho Vodcu, Ducha Svätého, a skrze skazenú politiku sme priviedli mužov prevrátenej mysle. A ak nesledujete, oni urobia jeden z najosudovejších omylov, ktorý kedy urobili, práve teraz: to je preto, že tí ľudia si želajú človeka, aby vládol.

77 To, čo potrebujeme mať v hlavnom meste týchto Spojených Štátov ako prezidenta, to, čo potrebujeme v kongrese, to, čo potrebujeme v súdnych sieňach, sú mužovia, ktorí posvätili svoje životy Bohu a sú naplnení Duchom Svätým a sú vedení Jeho Božským smerovaním. Ale namiesto toho si vyberáme intelektuálnych mužov, mužov, ktorí majú formu pobožnosti a zapierajú Božiu moc, mužovia, ktorí sú ateisti a niekedy dokonca horší než to, ktorých sme priviedli do našich politických sfér nášho národa, nie len to, ale do našich cirkví.

Naše cirkvi sa stali skazenými na tom základe, že sme vo výbere našich pastierov, ktorí nás majú viesť, odišli do seminárov a vybrali sme si mužov, ktorí sú veľkými intelektuálnymi obrami, mužovia, ktorí sú veľmi brilantní v mysli, mužovia, ktorí majú vzdelanie a sú veľkými zmiešavačmi medzi ľuďmi a sú skvelými ľuďmi v ich susedstve (proti čomu nemám čo povedať), mužovia, ktorí sú príjemní na cestách,

po ktorých chodia, opatrní na svojich cestách života, a ako sa správajú medzi inými mužmi a medzi ľuďmi; skvelí muži na svojich poliach... O ktorých ja nehovorím zle; Bože, nedovoľ, aby môj duch bol kedy taký zlý. Ale stále, to nie je to, čo Boh pre nás vybral. To je vodcovstvo Ducha Svätého: Kristus v srdci človeka.

79 Mnohí z týchto intelektuálnych mužov, ktorí stoja za našou kazateľňou, zapierajú skutočnú existenciu Ducha Svätého. Mnohí z nich zapierajú existenciu Božského uzdravenia a moc Ducha.

80 Včera som čítal článok (verím, že to bol), série novinových výstrižkov od Jacka Coe, zomrelého Jacka Coe, jedného z mojich obrátených ku Pánovi Ježišovi, ktorý bol udatným mužom vo svojom dni, a bol zavolaný na Floridu kvôli jednej veci, kvôli tomu, že požiadal malé dieťa, aby si dalo dolu výstuže zo svojich nôh a aby chodilo po pódiu. A na základe toho to dieťa chodilo po pódiu normálne a spadlo, keď prišlo ku svojej mame, všetko to bolo zostrojené nepriateľom Kristovým.

Táto mladá žena a jej manžel dovedli nášho šľachetného brata na krajský súd. A keď každá cirkev mala stáť pri bratovi Jackovi, keď každý duchovný, ktorý menuje Meno Ježiša Krista, mal šľachetne stáť po jeho strane, každý človek, ktorý vzýva Meno Pána Ježiša Krista, mal padnúť na svoje nohy v modlitbe; ale namiesto toho na predných stranách novín jedna z našich veľkých denominácií povedala, že oni priložili ruky s ateistami, aby odsúdili a uväznili brata Jacka Coe. Mohli by ste si predstaviť cirkev, ktorá sa menuje Menom Kristovým, že spojila svoje ruky s ateistom, aby odsúdila zbožného muža, ktorý sa snažil z celého svojho srdca stáť za Bibliou? Ale oni to urobili.

82 A potom, brat Gordon Lindsay bol pri tej záchrane, a keď ten neveriaci sudca povedal, „Tento muž je podvodník, pretože zobral tie výstuhy od toho dieťaťa a poslal ho, aby išlo po pódiu a povedal, že zostalo uzdravené, a on klamal a urobil niečo, čo bolo v protiklade nariadenia doktora; preto čelí obvineniu z podvodu.“

A pán Coe povstal a povedal, „Pane, ja sa staviam proti tomu prehláseniu. Boh uzdravil toho chlapca.“

A ten sudca povedal, „Opýtam sa hociktorého človeka v tejto súdnej sieni, či by to prehlásenie mohlo byť pravdivé, že Boh mohol uzdraviť toho chlapca na jednom konci pódiu a nechal ho byť chorým na druhom konci. Ak toto stanovisko môže byť potvrdené Bibliou, potom ja hovorím, že pán Coe má právo na svoje stanovisko.“

A jeden kazateľ zodvihol ruku a povedal, „Vaša ctihodnosť, pane, môžem podať stanovisko?“

tam leží na posteli.“ A oni ma posadili tam hore a ja som povedal, „Ó, nemal by som sedieť tu hore.“

A tam prišli ženy a muži z oboch strán, práve v rozkvetení mladosti, pokrikujú. A stála tam jedna žena a kričala, „Ó, môj vzácny brat. Ó, sme tak šťastní, že ťa tu vidíme.“

Povedal som, „Tomuto nerozumiem.“

A potom ten hlas, ktorý hovoril sponad mňa, povedal, „Vieš, je napísané v Biblii, že proroci boli zhromaždení so svojím ľudom.“

A ja som povedal, „Áno, pamätám si to z Písma.“

Povedal, „Toto je to, keď sa ty zhromažďíš so svojím ľudom.“

Povedal som, „Potom oni budú skutoční a ja ich budem môcť cítiť.“

„Ó, áno.“

Povedal som, „Ale ja... Sú ich milióny. Nie je tak veľa Branhamovcov.“

A ten hlas povedal, „Oni nie sú Branhamovci; oni sú tvoji obrátení. To sú tí, ktorých si priviedol k Pánovi.“ A povedal, „Niektoré z tých žien, o ktorých si myslíš, že sú tak nádherné, boli staršie než deväťdesiat rokov, keď si ich priviedol ku Pánovi. Niet divu, že oni kričia, Náš vzácny brat.“

A oni skríkli všetci naraz, „Ak by si ty nešiel, my by sme tu neboli.“

156 Pozrel som sa dookola a premýšľal som, „No, nerozumiem tomu.“ Povedal som, „Ó, kde je Ježiš? Tak veľmi ho chcem vidieť.“

Oni povedali, „No, On je trochu vyššie, takto rovno hore.“ Povedali, „Jedného dňa On ku tebe príde.“ Vidíte? Povedali, „Bol si poslaný na to, aby si bol vodcom. A Boh príde a keď On príde, bude ťa súdiť podľa toho, čo si ich učil, v prvom rade; či oni vojdú alebo nie.“

„My vojdeme podľa tvojho učenia.“

Povedal som, „Ó, som tak rád. Bude sa musieť Pavol takto postaviť? Bude sa musieť Peter takto postaviť?“

„Áno.“

Povedal som, „Potom som kázal každé slovo, ktoré oni kázali. Nikdy som sa od toho neodchýlil z jednej strany na druhú. Kde oni krstili vo Meno Ježiša Krista, ja som krstil tiež. Kde oni učili krst Duchom Svätým, ja som učil tiež. Čokoľvek oni učili, ja som učil tiež.“

A tí ľudia vykričali a povedali, „My to vieme a vieme, že jedného dňa sa s tebou vrátíme na zem.“ Povedali, „Ježiš príde a ty budeš

(osemnásť do dvadsať), oni ma objímali a kričali, „Náš drahý brat.“ Tu prišli mladí muži v nádhere mladej mužnosti a ich oči žiarili a vyzerali ako hviezdy na nočnej oblohe, ich zuby, biele ako perly, a oni pokrikovali a objímali ma a pokrikovali, „Náš drahý brat.“ A ja som sa zastavil a díval som sa a bol som mladý. Pozrel som sa naspäť na svoje staré telo, ktoré tam ležalo s rukami za hlavou. Povedal som, „Tomuto nerozumiem.“ A tieto mladé ženy ma objímali...

142 No, uvedomujem si, že toto je zmiešané obecnstvo, a ja toto hovorím s nežnosťou a príjemnosťou Ducha. Muži nemôžu objasniť ženy bez ľudského vzrušenia. Ale to tam nebolo. Nebolo tam žiadne včera, ani zajtra. Oni neboli unavení. Oni boli... Nikdy vo svojom živote som nevidel také pekné ženy. Vlasy mali po pás, dlhé sukne až ku chodidlám, a oni ma jednoducho objímali. To nebolo objatie, akým by ma objala moja vlastná sestra, ktorá tu sedí. Oni ma nebozkávali a ja som nebozkával ich. Bolo to niečo, čo nemám v slovnej zásobe; nemám slová, akými by som to povedal. Dokonalosť by sa toho nedotkla. Nádhera by sa toho nikde nedotkla. Bolo to niečo, čo som nikdy... Jednoducho, museli by ste tam byť.

143 A pozrel som sa na túto stranu a na tú stranu, a oni prichádzali po tisícoch. A ja som povedal, „Tomuto nerozumiem.“ Povedal som, „Prečo oni...“

A tu prišla Hope; to bola moja prvá manželka. Ona bežala a nepovedala, „Môj manžel.“ Ona povedala, „Môj vzácny brat.“ A keď ma objala, stála tam ďalšia žena, ktorá ma objala, a potom Hope objala túto ženu a každá jednu... A ja som rozmýšľal, „Ó toto musí byť niečo odlišné; to nemôže byť. Je tam niečo...“ Myslel som, „Ó, či budem ešte chcieť niekedy ísť znova naspäť do tej starej mŕtvoly? A poobzeral som sa tam dookola a rozmýšľal som, „Čo je toto?“ A poriadne som sa poobzeral a povedal som, „Nemôžem tomuto porozumieť.“ Ale Hope sa zdala byť ako, ó, ctený hosť. Ona nebola odlišná, ale len ako ctený hosť.

146 A potom som počul hlas, ktorý ku mne hovoril, ktorý bol v tej izbe, povedal, „Toto je to, čo si kázal, Duch Svätý. Toto je dokonalá láska. A bez nej sem nič nemôže vojsť.“ Som teraz viac rozhodnutý, ako kedykoľvek vo svojom živote, že to vyžaduje dokonalú lásku na vojsť tam. Nebola tam žiadna žiarlivosť. Nebola tam žiadna únava. Nebola tam žiadna smrť. Choroba tam nikdy nemôže vojsť. Smrteľnosť vás nemôže spraviť starými a oni nemohli plakať. Bola to jednoducho jedna radosť, „Ó, môj vzácny brat.“

A oni ma vzali hore a posadili ma na veľké vysoké miesto. A ja som rozmýšľal, „To sa mi nespáva. Dívam sa naspäť na svoje telo, ktoré

A ten sudca povedal, „Môžete.“

86 A ten kazateľ sa postavil a povedal, „Raz v noci na rozbúrenom mori, keď sa išla jedna loď potopiť; všetka nádej na záchranu bola preč. Oni videli Ježiša, Syna Božieho, ako prichádza, kráčajúc po vode. A jeden z apoštolov, menom Peter, povedal, „Ak si to Ty, Pane, povedz, aby som prišiel ku Tebe po vode.““

A On povedal, „Pán povedal apoštolovi Petrovi, „Pod.“ A on vystúpil z lode, pane, a kráčal práve tak dobre, ako Ježiš kráčal po vode. Ale keď sa zľakol, začal sa potápať pred tým, ako sa dostal ku Ježišovi.“

Ten sudca povedal, „Ten prípad je zakončený.“

87 Potrebujeme vedenie Ducha Svätého, nie intelektuálnych ľudí. Saul, syn Kíšov, bol potom učinенý kapitánom nad tými ľuďmi. A on si zobral dvetisíc mužov a Jonatán si zobral tisíc a Jonatán išiel dolu ku tej posádke a pobil skupinu Amorejov, vlastne Amonitov. A keď ich pobil, Saul zatrubil na trúbu a povedal, „Vidíte, čo vykonal Saul.“ On začal byť pyšný.

Práve vtedy, keď sa človek stane nejakým veľkým doktorom Božstva, alebo získa niečo malé poza svojím menom, on sa stáva viacmenej takým „ja viem všetko“. Boží mužovia sú pokorní mužovia. Boží ľud je pokorný ľud.

Keď vidíte niekoho, kto hovorí, že oni prijali Ducha Svätého, a začínajú sa oddeľovať, zjavne nemajúci vieru, snažia sa byť niečím, čím nie sú, len pamätajte, oni neprijali Pána Ježiša.

90 Potom nachádzame, že ten nepriateľ sa tam usadil a on sa chystal vojsť do nejakej malej skupiny Božieho ľudu a išiel vylúpiť pravé oko každému mužovi. To je to, čo sa nepriateľ vždy snaží urobiť, vylúpiť obe oči, ak môže, tak, že ľudia nemôžu vidieť to, čo robia. To je to, čo sa Satan snaží dnes urobiť každému Kresťanovi: vylúpiť jeho duchovný zrak, aby mohol nasledovať ten intelektuálny zmysel vecí a nie zmysel Ducha Svätého, ktorý ho vedie.

Tak potom, keď to oni urobili, keď prišla tá veľká porážka, vtedy Saul zabil dvoch veľkých volov a poslal ich všetkým ľuďom. A prajem si, aby ste si tu všimli. Keď Saul poslal tie kusy volov celému Izraelu a povedal, „Nech každý muž, ktorý by nenasledoval Samuela a Saula, nech je ako tieto voly.“ Vidíte, ako zvodne sa snažil reprezentovať samého seba s mužom Božím? Aké nekresťanské to bolo. Ľudia mali bázeň kvôli Samuelovi. Ale Saul ich priviedol do toho, aby nasledovali jeho, pretože tí ľudia mali bázeň pred Samuelom. „Nech prídu za Samuelom a Saulom.“

93 A koľkokrát sme to dnes počuli. „My sme veľká cirkev“; „My sme Cirkev Kristova; My sme takí a takí.“ To spôsobuje, že ľudia sa boja a myslia si, že to je skutočne to, kde Boh pracuje. A oni nechcú vedenie Ducha Svätého; oni radšej nasledujú takýchto mužov, pretože oni radi žijú svoj vlastný individuálny život. Oni radi veria to, čo chcú veriť. Či rozumiete, že Duch Svätý je naším Sudcom? Boh nám nikdy nedal pápeža alebo biskupa, ani nikoho, aby bol naším sudcom. Duch Svätý, Osoba Božia vo forme Ducha Svätého je naším Sudcom a naším Vodcom.

95 No, kvôli čomu to je? Prosím, prepáčte tento hrubý a najhrubší výraz. Nemám v úmysle byť protivný; hovorím to z lásky. Ale Duch Svätý hovorí, že je to zlé pre naše ženy, aby si strihali vlasy, a je to zlé pre naše ženy, aby nosili šortky a nohavice, a aby si maľovali ústa a tvár maľovátkami; Duch Svätý hovorí, že je to zlé. Ale my chceme človeka, aby nám povedal, že je to v poriadku.

„Tak dlho, ako nasledujeme mňa a Samuela...“ Oni radi žijú šesť dní tým spôsobom, ako chcú, a v nedeľu ráno idú do cirkvi a sú skvelí intelektuáli, absolventi vysokých škôl s množstvom titulov im môžu hovoriť malé kázanie, ktoré - zopár vtipov v tom, ktoré poškodili ich uši a spôsobia, že ich to zabaví ako nejaký film alebo televízny program, a vyslovia nad nimi malú modlitbu a pošlú ich domov s takým druhom sebaobezpečenia so spokojnosťou, že si vykonali svoju náboženskú povinnosť.

To nie vôľa Ducha Svätého. Duch Svätý chce, aby si žil zbožne každý deň v týždni a každú noc, aby si sa oddelil od vecí toho sveta. Ale cirkev to nechce. Oni chcú nejakého muža, ktorý môže vyložiť Bibliu tým spôsobom, ktorým to oni chcú počuť. Oni nebudú počúvať na hlas Ducha Svätého, ktorý hovorí skrze Bibliu.

99 Mnohí z nich chcú povedať, že dni zázakov pominuli. To je to, čo štekli ľudí. Oni chcú povedať, že nie je žiadny krst Duchom Svätým. Ľudia nechcú konať odlišne, než ako koná zvyšok toho sveta. Oni nechcú ísť na ulicu a mať svoju tvár umytú a mužovia s čistou tvárou a bez cigarety v ich ústach a bez cigár a fajok a bez vecí, ktoré mužovia robia; a ženy chcú svoje vlasy skutočne na krátko ostrihané a mať oblečené krátke šaty a ukazovať svoje tvary a veci, ktoré oni chcú. Oni chcú mužov, ktorí im povedia, že to je v poriadku.

100 Potom raz večer sem prišiel jeden človek, aby mi povedal, že pretože som kázal proti niečomu takému, že jedna veľká denominácia, asi piati z nich, povedali, „Zavrhneme brata Branhama a nebudeme s ním mať nič do činenia. Buď odvoláš tie pásky a ospravedlníš sa za ne alebo ťa odvrhneme.“

by som žil, aby som bol tak starý ako moji príbuzní, stále je polovica môjho času preč. A pozrel som sa dookola a ležal som tam a chystal som sa vstať. Bolo okolo siedmej. Povedal som, „Verím, že pôjdem dnes ráno dolu do zboru, ak budem zachrípnutý. Rád by som počúval brata Nevilleho kázať.“ Tak som povedal, „Si hore, drahá?“ A ona spala veľmi hlasno. A nechcem, aby ste toto minuli. To ma zmenilo. Nemôžem byť tým istým bratom Branhamom, ktorým som bol.

130 A pozrel som sa a počul som niečo, ako stále vravelo, „Ty len začínaš. Tlač sa v tom boji. Len sa stále tlač.“ Chvíľu som potriasal hlavou a potom som rozmýšľal, „No, ja zrejme takto rozmýšľam, viete, človek môže mať nejaké predstavy.“ A povedal som, „Zrejme som si to len predstavoval.“ Povedalo to, „Tlač sa v tom boji. Stále choď. Stále choď.“

A povedal som, „Možno, že ja som to povedal.“

A dal som si svoje pery medzi zuby a položil som si ruku na ústa a znova to prišlo; povedalo to, „Len sa stále tlač napred. Ak by si len vedel, čo je na konci tej cesty.“ A zdalo sa, že môžem počuť Grahama Snellinga, alebo niekoho, kto spieva takto tú pieseň; oni to tu spievajú, Anna Mae a vy všetci:

*Cnie sa mi za domovom a som smutný a chcem vidieť Ježiša;
Rád by som počul zvonit tie sladké zvonce prístavu;
To by osvietilo môj chodník a všetok strach by pominul;
Pane, dovoľ mi pozrieť sa poza oponu času.*

Počuli ste to spievať tu v zbore.

A ja som počul niečo povedať, „Či by si sa rád pozrel poza tú oponu?“

Povedal som, „To by mi tak veľmi pomohlo.“ A ja som sa pozrel a len v momente, na jeden dych, prišiel som na malé miesto, ktoré sa zvažovalo. Pozrel som sa nazad a ležal som tam na tej posteli. A povedal som, „Toto je divná vec.“

137 No, nechcel by som, aby ste toto opakovali. Toto je pred mojím zborom, alebo mojimi ovcami, ktorých som ja pastierom. Či to bolo v tomto tele, alebo mimo neho, či to bolo prenesenie... Nebolo to ako také videnie, ktoré som mával. Mohol som sa tam pozrieť a mohol som sa pozrieť sem. A keď som narazil na to malé miesto, nikdy som nevidel tak veľa ľudí, ktorí behom prichádzali, pokrikovali, „Ó, náš vzácny brat.“ A ja som sa pozrel a mladé ženy, možno vo svojich dvadsiatich rokoch

121 Ja neviem, koľko mám ešte dní. Nikto nevie. Raz ráno som ležal vo svojej posteli. A zaspal som a snívalo sa mi, že Jozef bol chorý, a ja som ho zobral, aby som sa za neho pomodlil. A keď som sa zobudil, bol som veľmi rozrušený. Povedal som, „No, možno bude Jozef chorý.“ A pozrel som sa, ako ide predom mnou malý, tmavý tieň, skôr takej hnedastej farby, a zdalo sa mi, že som to ja. A pozoroval som to a za ním išiel niekto v bielom a to bol On. A pozrel som sa na svoju ženu, či je už hore, aby som jej mohol ukázať, či by mohla vidieť to videnie, ale ona spala. Povedal som, „Ó, prepáč, Pane, ale to bol môj život. Ty si ma musel nútiť do všetkého, čo som robil. Zakaždým, keď sa niečo stalo, ja som si myslel, že si to bol Ty, kto to robí, a uvedomujem si, že to bol Satan, ktorý sa ma snažil od toho držať preč.“ Povedal som, „Ak by si ma len mohol viesť.“ A ako som sa pozrel, uvidel som tú najkrajšiu tvár, ktorú som kedy videl na Človeku. On stál predom mnou a díval sa dozadu. Zodvihol Svoju ruku a vzal ma za moju a začal ísť týmto smerom. To videnie ma opustilo.

124 Minulú nedeľu ráno som vstal skoro. Bolo to v sobotu, toto videnie. Na... Vždy som sa obával. Vždy som rozmýšľal o zomieraní, že ja, päťdesiatnik, to je - môj čas nie je - nemyslel som, že ho mám ešte veľa. A bol som zvedavý, čím budem v tejto teofánii, nebeskom tele. Bude to tak, že uvidím mojich drahých priateľov a poviem malému bielemu obláčiku, ktorý prechádza okolo mňa, a poviem, „Tam ide brat Neville,“ a on by nemohol povedať, „Zdravím ťa, brat Branham.“

A keď Ježiš príde, potom budem znova človekom. Často som takto uvažoval.

Snívalo sa mi, že som bol na západe a prechádzal som cez malé miesto, kde boli blenové kríky, a moja manželka bola so mnou a chytali sme pstruhy a ja som sa zastavil a otvoril som bránu a obloha bola taká pekná. Ona nevyzerala ako tá tu nad dolinou. Bola modrá s peknými bielymi oblakmi. A povedal som manželke; povedal som, „My sme tu mali byť už dávno, drahá.“ Ona povedala, „Kvôli deťom sme tu nemali byť, Billy.“

Povedal som, „Je to tak...“

126 A zobudil som sa; premýšľal som, „Priveľa snívam. Som zvedavý, prečo.“ A pozrel som sa dolu a ona ležala pri mne. A zodvihol som sa na svojej poduške, ako to mnohí z vás urobili, oprel som si hlavu o čelo posteľe a založil som si ruky za seba. Takto som tam ležal a povedal, „No, som len zvedavý, ako to bude na tej druhej strane. Mám už päťdesiat a ešte som nič neurobil. Ak by som len mohol urobiť niečo na pomoc Pánovi. Pretože ja viem, že nebudem smrteľný. Polovica môjho času je preč, prinajmenej, alebo viac než polovica. Ak

Povedal som, „Budem stáť s Božím Slovom, hoci by to zobralo všetko, čo je v mojom živote. Ja zostanem s tým Slovom a ja...“

Povedali, „Nuž, či by si nemal odvolať tú a tú pásku?“

Povedal som, „Nikdy vo svojom živote som nekázal nič, za čo by som sa hanbil. Neodvolám žiadne pásky alebo žiadne nahrávky. Ja zostanem s tým, čo Duch Svätý hovorí; to je to, skrže čo budem žiť a skrže čo zomriem.“

Nesnažím sa teraz hovoriť o samom sebe, ale snažím sa vám dať len ilustráciu toho, čo sa odohráva, tak, aby ste videli a porozumeli. To sú ľudia, ktorí chcú byť vedení človekom.

103 Oni nechceli Samuela. Potom, pred tým, ako pomazali Samuela za kráľa - alebo Saula za kráľa (Prepáčte mi.), Samuel ku nim znovu prišiel. A ja budem hovoriť takým jazykom, ako by to on povedal dnes. Môžete si to prečítať.

On povedal, „Čo je na tom zlé, že Boh je vaším Kráľom?“

„No, my Boha nevidíme.“

„No, ja som Jeho predstaviteľom.“ Samuel povedal, „Či som vám niekedy povedal niečo zlé? Či som niekedy prorokoval niečo, čo by sa nestalo, práve tak, ako som povedal, že sa stane? Či som vám nehovoril Slovo Pánovo? A ja sa vás opýtam toto: Či som k vám niekedy prišiel a prosil som vás o peniaze? Či som niekedy od vás niečo zobral? Či som vám niekedy priniesol niečo okrem TAK Hovorí PÁN? A Boh to zakaždým potvrdil, že to bola pravda.“ A On poslal búrku a dažde, (Vy poznáte Písma, vy, rovno tam,) aby potvrdil, že Samuel bol Božími ústami.

A ako Samuel dokonale predstavoval Ducha Svätého dnes. Duch Svätý je Božími ústami, ktoré hovoria presne to, čo povedala Biblia, ktoré veria presne to, čo povedala Biblia, a nebude sa od toho ani trochu líšiť. Ale oni chceli niekoho, kto by im mohol povedať niečo iné.

106 A tí ľudia nemohli povedať, že Samuelovo proroctvo nebolo dokonalé. Oni odpovedali a riekli, „Samuel, všetko, čo si povedal v Mene Pánovom, Pán uskutočnil, práve tak, ako si to povedal. Nie je na tom žiadnej chyby. Nikdy si ku nám neprišiel, aby si od nás pýtal peniaze. Ty si sa postaral sám o seba. Nikdy si nás neprosil, aby sme urobili pre teba niečo výnimočné. Ty si dôveroval svojmu Bohu a On ťa vyslobodil zo všetkého. A tvoje slová sú pravdivé; všetko, čo si povedal v mene Pánovom, bolo práve tak, ako si to povedal; ale my stále chceme kráľa.“

107 Či môžete vidieť ten rozpor? Môžete vidieť tú chytráckosť

diabla, ktorý môže pôsobiť na ľudskú bytosť? Namiesto toho, že by sa on vydal, alebo ona, Duchu Svätému a počúval by na to, čo je TAK HOVORÍ PÁN pre čistý život a nepoškvrnený charakter, pre odlišný život, zvláštny ľud, svätý národ a zvláštno konajúci ľud, oni radšej splynuli so svetom a konali ako svet a išli do nejakej cirkvi, ktorá hovorí, „Je to všetko v poriadku; správajte sa tak a choďte napred.“

Môžete vidieť, čo to je? Oni hovoria, „Neexistuje niečo také ako uzdravenie. Ó, krst Duchom Svätým bol lešením pre cirkev.“ Inými slovami, potom Boh zobral ľudí, vzal Ducha Svätého preč z cirkvi a nech ju buduje denominácia. Nikdy, nikdy. Nie je niečo také ako to. Duch Svätý, Slovo Pravdy ich malo viesť, až kým nepríde Ježiš. Ale to je ten spôsob, ktorým to išlo.

109 Saul sa stal mocným. Získal veľa nasledovníkov. Ó, mal nádhernú výzbroj; mal spevákov; mal štíty; a mal kopije. Ó, on zatienil všetky tie ostatné národy. A priviedol ich do demokracie, ktorá bola ponad všetko, o čom niekto kedy mohol počuť. A to je presne to, čo naše denominácie a naše cirkvi urobili dnes. My máme najväčšie cirkevné budovy na svete. Máme najkrajšie oblečených ľudí na svete. Máme najvyššie vzdelanie, aké len môže byť poskytnuté. Ako Saul, ktorý trénoval mužov, ktorí mohli vziať kopiju a oni s ňou mohli narábať a manévrovať, až sa ich tie národy báli. Oni boli trénovanými ľuďmi a všetko.

Ale jedného dňa, prišiel čas, že vystúpil vyzývateľ. A to tak rozrušilo celú Izraelskú armádu, až sa, stojac, chveli vo svojich topánkach. Goliáš ich vyzval: „Ak je váš Boh tým, čo vy hovoríte, že je, vy ste najlepšie trénovaní.“ A on ich vyzval. A oni nevedeli, čo majú robiť. Ich skvelé naleštené brnenia by nefungovali. Ich kopije by nefungovali. Bolo tam sa dialo niečo, o čom predtým ešte nepočuli.

112 A so všetkou úctou a zbožným rešpektom a ctou a dôstojnosťou a láskou a kresťanským obecenstvom, vravím toto: jedného dňa som čítal v jedných afrických novinách, kde ten náš syn Kíšov, náš vyzývateľ hlásania Evanjelia, keď ho vyzval nejaký mohamedán: Billy Graham... Povedal, „Ak je tvoj boh Bohom, nech uzdraví chorého, tak, ako to On povedal, že urobí.“ A ten syn Kíšov s ostatkom tej armády utíchli a opustili krajinu porazení.

Je to hanba. Náš Boh je Boh.

My máme naše dobré cirkvi; máme naše skvelé evanjelizácie; máme našich platených spevákov; máme najlepšie chorály, najväčšie veže v krajine; máme najskvelejších mužov, niektorých, ktorí majú najviac peňazí. Máme intelektuálov; máme presnú teológiu; môžeme ju

kázať; môžeme ju hovoriť; môžeme evanjelizovať a priviesť ľudí a spraviť, že to budú milióny obrátených každý rok do cirkvi. Naši platení speváci, naše intelektuálne evanjelizácie nevedia, ako sa postaviť takej výzve. Oni o tom nič nevedia. Oni nevedia nič o Jeho uzdravujúcej moci, o krste Duchom Svätým, o moci, ktorá môže zobrať tieň z človeka zomierajúceho na rakovinu a oslobodiť ho. Oni o tom nič nevedia. Neboli trénovaní na takom poli, tak, ako Saul a jeho ľuďmi vytvorená skupina.

114 Ale, dovoľte mi povedať Božiemu ľudu a k vám, deti, že možno viete, že Boh vás nikdy nenechá bez svedka. Saul o tom nevedel: Saul o tom nevedel nič; Boh mal malého Dávida, niekde tam za kopcom, ktorý nekrmil ovce na cirkevnej burine. On ich vodil popri tichých vodách a na zelených pastvinách. On pamätal na ovce svojho otca a ak niečo vbehol do vnútra, nejaký nepriateľ, aby uchmatol jednu z oviec jeho otca, on poznal moc Božiu na vyslobodenie tej ovce.

Boh má stále niekde Dávida, ktorý vie, čo to znamená vyslobodiť jednu z Božích oviec mocou Božou. On stále vie ohľadne toho všetko. On dôveroval... On nevedel nič o Saulovom brnení a ani nič z toho nechcel. On nechcel nič z ich denominácie; on nechcel mať na sebe to staré brnenie. On povedal, „Ja o tom nič neviem. Ale dovoľ mi ísť v tej moci, ktorú poznám.“

117 On pásol ovce svojho otca. On sa staral o pašu. On im dával ten správny druh potravy a oni žili a prospievali. „Človek nebude žiť na samom chlebe, ale na každom slove, ktoré vychádza z úst Božích, bude človek žiť.“ Pravdivý pastier ich krmil, Ježiš Kristus, ten istý včera, dnes a naveky. A ak nepriateľ uchmatne jednu v chorobe, on pozná moc Božiu.

Pozrite sa, stál tam malý Dávid, povedal, „Ten chlap je bojovníkom od narodenia. A od svojej mladosti on nepoznal nič, len kopiju a brnenie. On je dobre trénovaný. On je teológ. A ty o tom nič nevieš?“

On povedal, „To je pravda, pane. Ja neviem nič o jeho teologickom tréningu, ale je jedna vec, ktorú poznám: že keď nepriateľ prišiel zobrať jednu z oviec môjho otca, ja som vyšiel s mocou Božou. Vyslobodil som ju. Znova som ju bezpečne priviedol do dobrého zdravia. Priviedol som ju naspäť na tienisté zelené pastviny a ku tichým vodám. A ten Boh, ktorý vydal toho leva do mojich rúk, a ja som ho zabil, keď vzal jedného z tých baránkov, a On ma nechal zabiť medveďa; tak pôjde Boh nebies so mnou zabiť tohto neobrezaného Filištína.“ My potrebujeme vedenie Duchom Svätým.